

ההצלחה היא בליוף — אך הבליוף מצליח

(המשך מעמוד 7)

הריעה שישראל זקוקה ל.אוטוס טראדות". לפני מותו ראה את המדינה מכוסה בכבישים מהירים מודרניים. בנטוב היה אחרון החברים של ממשלת ישראל הזמנית, ילידת המלחמה של 1948, שנותר בחיים (אך לא אחרון החותמים על מגילת העצמאות, שכמה מחבריה — וביניהם מאיר וילנר והרצל רוזנבלום — חיים וקיימים). בהלי ווייתו נפגשו כמה מוזיקני התנועה — מאיר יערי, יעקב חזן, שימרון אכירן, שלמה רוזן ועוד. אך נוכח גורם חדש של מנהיגי מפ"ם, שעמדו על פרשת דרכים, המפלגה יכלה להתגאות בעבר מפואר, אך ההווה שלה מעורפל, והעי תיד שרוי באיירודאות. אנשי ר"ץ מבקשים לבלוע אותה, בסיקרי רעיקה. היא זוכה בציבור העירוני בהישגים השואפים לאפס, ואילו המצע שלה מעורפל וגרושסטרות. בנטוב בוודאי האמין כי מוטב היה למפלגה לרדוק, כמוהו, בעקרונות היסוד שלה.

יחסי חוץ

מותה של יוזמה

ירדן הזמנית מישלחת של אישים יהודיים — אך אלה

סירבו בפקודת ממשלת ישראל

הידיעה היתה מעניינת. כמה אישים יהודיים בולטים מארצות הברית הוזמנו לכינוס בעמאן, כדי לדון בענייני השלום.

בעבר סירבה ירדן להניח ליהודים להיכנס לשיטחה, אף כתיירים. נדרש לציין בטופס הבקשה את רתו. הזמנת אישים יהודיים בעלי-שם, כמו פיליפ קלוצניק, היתה תפנית. היה זה איתות ברור לישראל.

לירות ולא לדבר. התגובה הישראלית היתה מעניינת לאפחות. היא הוכיחה שוב שממשלת ישראל פוחדת מפני כל הידברות שהיא. הכלל הישן. "מוטב לדבר מאשר לירות" הועד מד ישראל על ראשו. בירושלים מאי מינים כי. מוטב לירות ולא לדבר.

האישים המוזמנים, כולם אנשי היממסר היהודי, באו כמובן כמנע עם ממשלת ישראל, כדי לברר כיצד לני הוג. אין כמעט אישיות יהודית רישי מית בעולם המעוזה לפעול במיקרה כזה בלי אישורם המפורש של בעליהשיל-טון בירושלים.

המוזמנים היו בטוחים שממשלת ישראל, שראשה רוגל רישימי ב"אופי ציה הירדנית", תקפוץ על המציאה. ואכן, תחילה היה נרמה למוזמנים כי ראשהממשלה, שימרון פרס, מתיחס לעניין בחיוב. לאחר מכן הסתבר שמשרד החוץ של יצחק שמיר נוקט עמדה שלילית לחלוטין. בין המישי ררים עדרה, כנראה, דיון סורי. התוצאה: למנהיגים היהודיים נאמר שעליהם לי סרב להזמנה.

היוזמה מתה.

חינוך

כהנאו כהנאו כהנאו

התגובה הרגשית של

המורה נגד מאיר כהנא

גרמה לתוצאה הסוכה —

ואולי יש בכך לקח

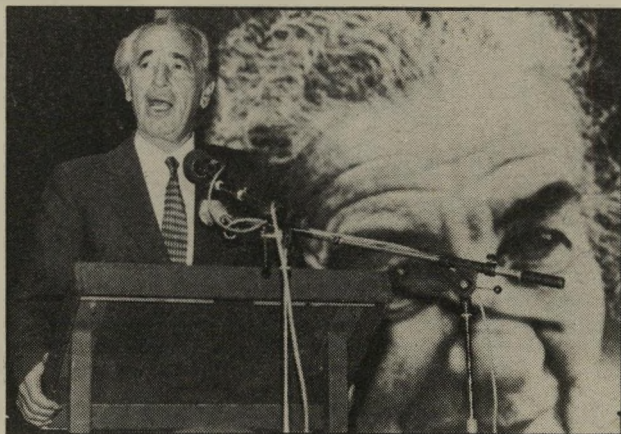
מורה בכיתות הבכירות בבתיספר יסודי במערבירושלים נדהמה השבוע לראות שאחד מתלמידיה הופיע לשיעור בחולצה צהובה של תנועת כר. התלמיד, בן 13, לא הסתיר את תמיכתו הנלהבת ברעיונותיו של מאיר כהנא. המורה כעסה, לא שלטה ברוחה והעיפה את התלמיד מהכיתה. היא הסכינה לשאר התלמידים, נשצחקו, את רעתה על הגיונו ועל תורתו. התגובות לעונש היו קשות ביותר.

(המשך בעמוד 10)

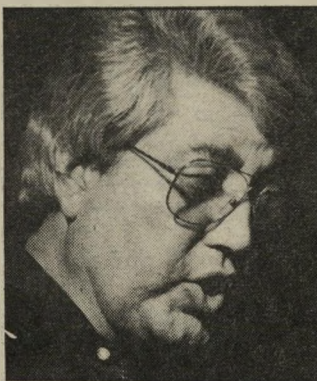
העולם הזה 2473

הצליחו לרתום את כל חבריה למישי מעת סיעתית, ולבלום את המיתקפה האורתודוקסית. זהו הישג, בעיקר כי השוואה לנתוני הפתיחה, שהיו גרועים ביותר.

חמישה ימים לפני מועד ההצבעה היה נראה שהרתיים יצליחו בזממם. השר עוז וייצמן, חברו בנימין ("פואר") בן-אליעזר, ולפחות שלושה חכ"ם ממפלגת העבודה מקרב עדות-המיזרח (כניהם אהרון נחמיאס ו'אק אמיר) הודיעו על כוונתם להצביע בעד החוק. פרס מינה צוות מיוחד לטפל בי מורדים, שכלל אותו עצמו, את שר האנרגיה משה שחל ואת מוכ"ל העבודה, עוזי ברעם. יו"ר הסיעה, רפי אררי, מילא תפקיד מישני בכל הנושא, ועמדתו בצמרת היא מעורעת למדי. כפי שדווח בהעולם הזה (16.85) שוכנע וייצמן באמצעות האמריקאים:

ראשיממשלה פרס
2 בלופים + 1 הישג

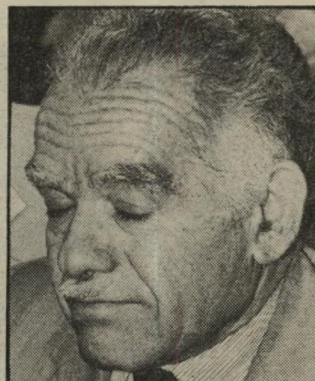
שר לוי

ח"כ מרדור
בלום את המערך בעוד מועד!

סגןשר מילוא

שר שמיר

כדיאלעזר נכנע ללחץ ולהבטחות של וייצמן, ואילו ח"כ העבודה קיבלו על עצמם מישמעת סיעתית. תבוסת הליכוד היתה כפולה. לא רק שמיפלגת העבודה ניצחה בהצבעה, כעזרת מתחנה השלום והאופוזיציה היר נית כולה, אלא שההצבעה יצרה קרע בין הליכוד לבין הרתיים. הרתיים נוכ חו, שאין בידי הליכוד לספק את הס חורה, וגם 38 הידיים המובטחות לא הורמו בעד התיקון. כל ח"כ חרות ולע"ם, שהיו באולם, הצביעו אמנם "בעד" (ראה מיסגרת). אבל חישוביו של יצחק שמיר לא הוכיחו את עצמם. המשבר עם מורשה, שאילו יתלווה בקרוב משבר גם עם ש"ס, החליש מאוד את מעמדו של הליכוד בכלל, ואת מעמדם של כל מנהיגי חרות בפרט.

עוד ביום הרביעי לפני הצ"ה הריים, אחרי ההצבעה על "מיהו יהודי", נפגשו כמה מראשי חרות לישיבה. שלא תוכננה מראש. כמה פרטים חשובים עליה הגיעו לידיעת "העולם הזה".

בפגישה לקחו חלק יצחק שמיר, דוד לוי, רוני מילוא, דן מרדור ומיכה רייפר. הטון של שמיר כלפי לוי היה פייסני במיוחד. שמיר הרגיש את מילוא ומרדור, שרצו למתוח ביקורת חריפה על הצבעת לוי בנושא לבנון. הוא אמר שלוי זכאי להצביע לפי מצפונה.

והבעיות החשובות עתה לפני הליכוד הנייבות מצאה אותה מאוחדת. "מה שקרה הבוקר בכנסת", אמר שמיר, "מביא אותנו למבוי סתום. אין לכחד שהמוראל במפלגת העבודה גבוה. הציבור מייחס את כל הישגי הממשלה לשימרון פרס.

(המשך בעמוד 39)

הזה למאמרו של אבא אבן בכתבה העת האמריקאי היוקרתי פורין פולסי. אבן הצליח לכתוב מאמר בן שישה עמודים, שלא הזכיר אפילו במילה אחת את המועצה הלאומית הפלסטינית בעמאן, ואת הציר עראפתי חוסיין, חרף העובדה שהוא נכתב בדצמבר 1984. ותוכנו מעורכן לחלוטין, חוץ מהפרט "הבלתיחשוב" הזה.

בלי חרות ומק"י

עומת שני ההישגים המדומים, היה בהבסת הרתיים בשאלת "מיהו יהודי" משום נצחון אמיתי של המערך. פרס והנהגת מיפלגת העבודה

הירידה הגדולה בשכר הריאלי. מורעי ענה גלויות שכר אומנם פני הרברים, ותהליך זה יימשך. הוא הורה שאין באפשרותו לתפוס את הונאות המס העצומות של העצמאיים ושל חברות הגדולות.

המשבר ימשיך לפגוע בשכירים. הורה מורעי. הם ישלמו מסים גבוהים יותר, וגם השרותים שלהם ייפגעו באר רח דראסטי.

אין כל אפשרות לבצע הב"רא כלכלית בתנאים של צדק חברתי, אמר מורעי לחברי הוועדה אחוזה התדהמה.

עדי ראה ושמיעה סיפורו להעולם הזה שגם חבריה המערך בוועדה יצאו מהשיבה מרוכאים. הם וכמוהם סגן שרהאוצר, עדי אמוראי, רחוקים מאוד מהאופוריה המלאכותית שיוצרים שופי רי שימרון פרס כמישרד ראשהממ

שלי ובסיעת המערך בכנסת. גם בוועדת החוקיבטיחון קשה למי צוא התלהבות רבה להישג של פרס רבין כאשר לבסוג מלבנון. רבים סברו רים שמדובר ב"מעט מדי ומאוחר מדי".

צה"ל ימשיך לשלוט בעשרות אלפי שיעים כמשך זמן בלתימוגבל, ואין שום גורם שאפשר לגמור איתו על שלום או הפסקתאש (כפי שהיה עד יוני 1982, כאשר אש"ף כפה הפסי קתאש מוחלטת על דרוםלבנון) וככך להבטיח את שלום הגליל.

הנציגות של רבין על פרס בסוגיית הלבנון — ורק כך אפשר להבין את ההחלטה בממשלה — גרמה לדיכוד רב בקרב יוני המערך.

שניים מהם, חברי הכנסת עבדאל והאב ראושה ואהרון הראל, אינם מס תירים את כעסם על יו"ר ועדת החוקי שבטחון, אבא אבן, המשרת את הממ שלה, תוך נתינה מוחלטת של רעיונותיו בעבר הקרוב. מקורות במיפ לגתהעבודה אף היפנו את העולם

לתרמית הנאורה שלהם. כשהם מקיימים את השותפות עם אריאל שרון ויצחק שמיר, עשו כמיטב יכולתם למצות את פרסו השבועי הפרלמנטרי עד תום. הקטנת האינפלציה, ההחלטה על נסיגה מלבנון, ובעיקר בלימת התיקון האורתודוקסי לחוקי השבות. הוצגו להישגים מובהקים של מיפלגת העבודה בכלל, ושל שימרון פרס ויצחק רבין בפרט. ח"כ וייס אף ביצע תרגיל תעמולתי מוצלח, וקרא לסיעות מפ"ם ור"ץ להצטרף לממשלה הנאורה.

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?

הוא ידע היטב שאין בכוחם או ברצונם להיענות, אבל המטרה הושגה. בבחור הממוצע וזה השבוע במנה גדושה של תעמולה. שמא ממשלת האחדות באמת איננה נוראה כל כך?